

Je mojím pokrmom Božia vôľa?

Hlad je prirodzená, neustála potreba každého organizmu. Aby sme zostali živými, potrebujeme jedlo. Rovnako tak i náš vnútorný lovek. Ježiš nám ukázal ten správny pokrm, ktorý jediný nás dokáže úplne nasýti. On povedal: Mojím pokrmom je iní vô u Toho, ktorý ma poslal... /Ján 4:34/ On poznal rados a zados u inenie z vykonania Božej vôle. Pre tento svet je slúži Bohu a iným nelákavé, avšak pre tých, ktorí poznajú živého Boha, práve by v radoch Jeho služobníkov je vytúženým cieľom. To čo je pre svet nelogické, pre veriaceho je krásna skúsenosť. Kona nie svoju, ale Jeho vôľu. Niet nad to.

Ueníci na povel Pána spustili siete po pravej strane lode, a stal sa zázrak, dosiahli veľký úlovok. Na pobreží Tiberiadského mora ich privítal Pán Ježiš, s pripravenou rybou a chlebom. Keď konáme pod a vôľu nášho Boha, nasýti nás to.

Keď sme hladní, siahame po jedle. Áno, aspoň aj po takom, ktoré nám neprospeje. Kým sa budeme tak či onak. Prečo sa uspokojí s nezdravými, hriechnymi pokrmami, keď Boh ponúka svoje delikatesy na svojom bohatom stole?

Sme neustále hladní, raz si uchmatneme kúsok odtiaľ, potom zasa odinakia? Nič nás nevie uspokojiť, nevieme si prísť na chuť? Určite sa kým míme nesprávnym jedlom. Budeme tí, ktorí svoj pokrm hľadajú na správnom mieste. Keď siahame po Jeho slove a vedení Ducha Svätého, keď sme poslucháči a potom i konateľmi Jeho slova, keď spájame Božiu vôľu vo svojich životoch, bude to akoby sme sa denne kýmili tými najlepšimi jedlami, takými ktoré prinesú vzrast a zdravie nášmu duchovnému loveku. Budeme spokojní a sýti v ňom.

Ruth Petrášová

EDITORIÁL

Vážený čitateľ,

Tento časopis sa venuje témam z oblasti kresťanstva. Zámerne nepoužijem termín náboženstvo, lebo kresťanstvo nie je zhrnutie po etných praktík alebo spájanie rôznych pravidiel. Kresťanstvo je živý, dynamický a zmysluplný vzťah so živým, všemohúcim, všadeprítomným Bohom. Možno to znie príliš abstraktné, ale áno, je to možné a dostupné aj pre teba.

Celý svet si v tomto období pripomína narodenie dieťaťa. Príbeh o maštalí, o pastieroch a narodenom dieťati možno počuť všade. Niektorí to nazývajú legendou, pre niekoho je to rozprávka, ale pre nás kresťanov je to udalosť, ktorá navždy zmenila svet. Nie len globálne hovoria, ale myslia pritom i na individuálny svet každého jednotlivca. Toto je obdobie, keď sa propaguje pokoj, láska, zhovievavosť, milosrdenstvo. Je to dobré, ale o budeme robiť, keď nastane ticho, keď sa stromy prestanú

ligotať, keď svetielka v oknách zhasnú, keď sa všetky darčeky podelia.

Vážený čitateľ, keď sa táto euforická atmosféra ukončí, čo to narodenie dieťaťa a bude pre teba znamenať? Bude to iba sviatočná príležitosť, legenda alebo starý príbeh? Alebo bude to narodenie tvojho Spasiteľa, Pána a Vykupiteľa? Dopraj sebe láskavosť a prijmi Pána Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa, ktorý vzal na seba všetky tvoje hriechy, hanbu, bolesti, choroby a kliatby, šiel na kríž a umrel namiesto teba. Tým, že si uvedomíš svoju hriechosť, odvrátiš sa od starého spôsobu života a dobrovoľne uvítáš Ježiša do svojho vnútra, dovoľíš, aby Pán Ježiš zmenil tvoj celý svet (viď Skutky 2:38). Len Ježiš môže vo vnútri od zákeňa hriechu, ktorá sa sputáva. Aj ty sa môžeš stretnúť s Ježišom práve teraz. Pán je milosrdný a milostivý a počuje hlas každého volajúceho srdca. Uznaj svoju hriechosť, popros o odpustenie a prijmi pokoj, ktorý je nad naše ľudské chápanie.

Práve v tejto chvíli môžeš počuť Jeho hlas, práve dnes môžeš pocítiť ako Jeho Slová hovoria do tvojho života, do tvojho srdca, ako hovoria konkrétne do tvojho situácie. Preto neprestať listovať tento časopis, možno práve cez tieto texty Boh ti bude hovoriť.

Šírme pravý význam Vianoc a venujme niekomu, kto potrebuje dobrú správu spasenia pohľadnicu, ktorú starostlivo pripravila talentovaná Ruth Petrášová a básne napísala Jasna Balcová. Pre radosť našim najmladším sme pripravili Detský kútik, ktorý starostlivo pripravila Kristína Mamojková. Redakcia časopisu všetkým čitateľom praje krásne, pokojné a láskyplné Vianoce. Emanuel! Boh s nami!

Anna Širková
zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis "Manna" je štvrtoročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"

Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:

Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Širková

Technický redaktor: Vladimír Struhár

Jazyková korektúra: Anna Pintírová

členovia redakcie:

Anna Širková, Vladimír Červení, Vladislav Šírka, Vladimír Struhár, Anna Pintírová, Pavel Mamojka, Dan Tomášik, Martin Šírka ml., Dávid Mamojka, Robert Mamojka, Kristína Mamojková, Jana Záhorcová, Tatiana Valová, Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:

Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:

Ivan a Tamara Andrášik, mobil: +421949784221
e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.

Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.

December 2018.

www.manna.org.rs

Pod', nasleduj ma!..... **4**

Ja som, alebo Ja sám?..... **6**

Falošní proroci a učítelia..... **8**

Prijmi Boží plán..... **10**

Víťazstvo!..... **12**

O chudobnom človekovi..... **13**

Vernosť a dôvera v manželstve... **14**

Bojovník pre slobodu..... **16**

Stvoriteľ'..... **17**

Ako vyhl'adávať vzťah..... **18**

Manželstvo, ktoré kvitne..... **19**

Čo robíš s tým, čo som ti dal?..... **20**

Slávna noc..... **21**

Nenasleduj svoje srdce..... **22**

Pod', nasleduj ma!

Na štúdiu sme občas mali voliteľné predmety. Jednou príležitosťou vás šina študentov, tak asi 50 zo 70, si zvolila daný predmet. Na prvej prednáške, keď profesorka predstavovala predmet, celý amfiteáter žasol nad tým, aký to bude super predmet, a ako ľahko spravíme tú skúšku. Nadšenie trvalo až po chvíľu, keď profesorka povedala, že z jej predmetu nikto nebude mať menšiu známku ako 9, ktorá prichádzala do úvahy, len v prípade, že sa študentovi naozaj nepodarí dosiahnuť najvyššiu známku, lebo pre nižšiu známku ako 9 nechcela stratiť čas. V tom momente zavládlo hrobové ticho a jediné, čo bolo zjavné, bol pokles tváří prekvapených študentov. Keď padla tvár aj posledného prítomného študenta, zaznela otázka, „Profesorka, to nemyslíte vážne?“ Profesorka odpovedala, že to myslí úplne vážne, a že nevidí zmysel v tom, aby niekto z daného predmetu mal nižšiu známku ako 9.

Na nasledovnú prednášku sme prišli iba ôsmi. Ostatní si predsa len zvolili iný predmet. Pre mňa to bol predmet, na ktorý som sa veľmi tešil. Keď som videl, koľkí sme zostali, pochopil som, že prvá prednáška bola veľmi navštívená preto, lebo študenti dúfali, že ten predmet ľahko zvládnu, a nie preto, že sa o ňom naozaj zaujímali. Niektorých odradila podmienka urobiť skúšku na 9 alebo 10. Preto sme tam zostali iba

ôsmi. Musím uznať, že aj ja som váhal, či to nebude náročné, ale keďže sa mi ten predmet veľmi páčil, rozhodol som sa riskovať. Po niekoľkých prednáškach sme zistili, že profesorka síce mala veľa požiadavky, ale nás na tú skúšku aj dokonale pripravila. Dokonca to bolo tak, že všetci ôsmi sme skúšku zložili s 10-kou.

Pripomenulo mi to príbeh z Ev. Jána 6. kapitoly, keď Ježiš silne svedčil o sebe, že On je to Slovo od počiatku, ktoré bolo u Boha, ktoré bolo Boh a ktoré oblieklo na seba telo. Ako to Ježiš povedal v danej kapitole: Ja som ten chlieb, ktorý zostupuje z neba. Vo verši 60 vidíme, že: „Vtedy mnohí z jeho učeníkov po ňom povedali: To je tvrdé; kto ju môže požiť?“ Ale Ježiš vidiac, že ich to pohoršuje, pokračoval a hovoril im veci, ktoré ich ešte viac pohoršovali. Otázkou bolo, či do konca vypojujú, a tak porozumejú tomu, čo Ježiš hovoril. Ako hovorí Písmo, od tej chvíle mnohí z učeníkov odišli od Ježiša. Zostali tí dvanásť, ktorých Ježiš posunul o krok ďalej s otázkou: „Či azda i vy chcete odísť?“ Tí dvanásť pochopili, o čom Ježiš hovorí, uverili a rozhodli sa pokračovať do konca, ako to Peter potvrdil s otázkou „Pane, ku komu pôjdeme?“ Nevedeli všetko, čo a ako to bude na ceste s Ježišom, ale boli presvedčení, že On má slová večného života. Preto sa rozhodli Ho nasledovať.

Keď sa rozhodneme niekoho nasledovať, nemôžeme o akáva, že my budeme viesť.

Ten, koho nasledujeme, pravdepodobne nebude aká na to, či sa my zhodneme s ním, respektíve, či bude mať povolenie niečo povedať alebo urobiť. Zo stanoviska nasledovníka môžem sa rozhodnúť nasledovať alebo nie. Aj z uvedeného príkladu vidíme, že sa Ježiš nesnažil nájsť kompromisné riešenie, ktoré by malo zodpovedať všetkým. Je to jediná cesta, ktorou mohli ísť, takže v podstate iné riešenie

ani nebolo. Jediné riešenie bolo nasledovať a veriť Ježišovi aj vtedy, keď nemáme úplnú predstavu ako to zajtra dopadne.

Ako tiež vidíme v Ev. Lukáš 18:18-30 príbeh o kniežati alebo bohatom mladíkovi. Aj jeho, rovnako ako aj učeníkov, zaujímal večný život. Ako hovorí: „Človek môže dosiahnuť? Pán Ježiš sa ho pýta, či dodržiava prikázania, na čo on odpovedal kladne. Tak ako aj s učeníkmi, Ježiš urobil krok ďalej a požiadaval knieža, aby predal všetko a rozdelil chudobným. Z hľadiska pozorovateľa a prichádzame do záveru, že materiálne veci v srdci mladíka zaberali väčšiu časť, a preto mu to predstavovalo neprekonateľnú prekážku, aj keď šlo o večný život. Nádej však vidíme v slovách Pána Ježiša, ktoré mu povedal po vyrieknutí požiadavky. Povedal mu: „A poď, nasleduj ma.“ Ježišov zámer nebol zbaviť mladíka majetku, ale viesť ho cestou za večným životom. Keď by sa rozhodol nasledovať Ježiša aj napriek tomu, že nevedel, čo konkrétne znamená to „nasleduj ma!“ zistil by nasledovné: „A on im povedal: Amen vám hovorím, že nie je nikoho, kto by opustil dom alebo rodičov alebo bratov alebo manželku alebo deti pre kráľovstvo Božie, kto by už v tomto svete nedostal mnohonásobne viac a v budúcom veku večného života.“

Aby si dosiahol zasvätenia, ktoré ti vodca dal, musíš sa spoľahnúť na Jeho vedenie. Neodchádzaj, až kým neprídeš po koniec. Niekedy nám Boh niečo nepovie, pretože v danej dobe nie sme to schopní zniesť, ale urob sebe dobre a nasleduj Ho. Ako to Pán Ježiš povedal Marte, sestre umretého Lazara: „Či som ti nepovedal, že ak budeš veriť, uvidíš slávu Božiu?“

Nezostať tam, kde sa ti veci zdajú nemožné, alebo na mieste, kde sa ti nepáči a nechce sa ti ísť ďalej. Nezastavuj sa na ceste za Ježišom. Pozorne počúvaj Jeho slovo a všimaj si ako každá tvoja obeť, ktorú od teba požiadajú, vyvolá mnohonásobne viac v tomto svete a v budúcom veku večného života.

Martin Širka ml.

Ja som, alebo Ja sám?

Ve mi dobre známy príbeh o Bohu, ktorý pozýva Mojžiša do služby viesť izraelský národ von z otroctva do slobody oplývajúcou medom a mliekom, je jeden z príbehov o Bohu, ktorý dokáže vykonať to, čo si lovek nevie ani predstaviť. Kto by predpokladal, že 80-ročný Mojžiš bude povolaný, aby na taký predivný spôsob vyslobodil Jeho národ? Boh dokáže viac, než chápeme. Tento záznam nie je iba o tom, čo Boh vtedy vykonal pre Mojžiša a národ, ale o tom, že ten istý Boh sa nemení a dodnes koná rovnaké veci pre nás.

Pasúc stádo na púšti, Mojžiš si všimol horiaci ker. Na tom, že horel, nebolo nič zvláštneho. Na púšti sa to takmer môže stať. Jeho pozornosť zaujalo to, že ker horel, ale nezhorel. Priblížil sa teda a vtedy ho Boh oslovil: „Mojžiš, zozuj svoju obuv, tá zem, na ktorej stojíš, je svätá.“ Mojžiš uposlúchol a Boh ho pozval do zvláštnej služby. Vieme, že sa vyhovárал a vynášal dobré výhovorky. Mnohí by ho ospravedlnili na základe jeho dobrých výhovoriek. Pre Boha to však nič neznamenalo. Povedali by sme, že Mojžiš mal nízke sebavedomie.

My, ľudia, by sme ho pozbudzovali a dvíhali mu sebavedomie. Nie však Boh. Boh sa nezameriava na to, aký je Mojžiš, ale na to, aký je On sám. Hovorí: „Ja som.“ A to stačí. V tomto životnom bode mal Mojžiš 80-ročnú minulosť a 40-ročnú budúcnosť. Zažil mnohé veci a mnohé ešte boli pred ním, ale Boh mu nehovoril, že je schopný, múdry a pripravený pre akokoľvek vek. Boh chcel, aby Mojžiš vedel, že s ním je „Ja som“.

Boh mu hovorí, aby hodil palicu, ktorá sa potom zmenila na hada. Mojžiš určite vedel rozoznať jedovaté hady od tých druhých. Na púšti sa mohol stretnúť s hadmi, a nielen na púšti. Vieme, že faraón nosil korunu so zlatým hadom. Egypt zbožňoval hadov a zlatý had bol symbolom moci. Preto utekal pred hadom, keď sa palica zmenila. Hady boli nie o, s čím sa stretal celého života. Utekal od faraónovej moci (zlatého hada) a teraz mu Pán rozkazuje, aby chytil hada za chvost. Mojžiš vedel, že hady sa nechytajú za chvost, lebo tak najahšie môžu uštipnúť. Pán učí Mojžiša nie o zvláštne. Mojžiš utekal od faraóna a skúseností v Egypte. Boh mu hovorí, že potrebuje chytiť svoju minulosť za chvost a nie od nej utekať. Nemáme vo zvyku poíť sa svojou minulosťou. Boh pozýva loveka, aby svoju minulosť chytil za chvost a to nie je príjemné, skôr ťažké. „Ja som“, ktorý pozná minulosť, vyzýva nás vyriešiť si svoju minulosť. Ak lovek nesie z minulosti strach, nepokoj, zvady, neodpustenie, hriech, Boh ho vyzýva chytiť tú minulosť za chvost.

lovek môže mať obavy,
ale

poslušnosťou môže zistiť to, čo zistil Mojžiš. Nebolo to jednoduché, ale keď ho chytil za chvost, Boh hada zmenil na palicu. Ukázal mu, že On sa postaral o jeho minulosť, ktorá už nemá nad ním moc.

Bez ohľadu na to, čoloveka prenasleduje z minulosti, „Ja som“ to vie vyriešiť, keď je lovek poslušný Božiemu rozkazu. Chyť svoju minulosť do ruky a dovoľ, aby sa Boh o to postaral. Sprotivte sa diablovei mocní vo viere a utečte od vás. Boh nehovorí, aby sme utekali od hada, ale sprotiví sa mu mocní vo viere. Byť mocný vo viere znamená byť poslušný Jeho Slovu.

alej mu povedal, nech položí svoju ruku na prsia. Keď to urobil, ruka mu bola malomocná ako sneh. Malomocenstvo - nevylietite náchoroba. Najprv utekal od svojej minulosti a Boh mu povedal, aby sa s ňou poráтал. Teraz neuteká, lebo by nemohol ujsť. Niečo ho drží. Hada poznal z minulosti, ale malomocenstvo nie. Bolo to niečo, čo ho držalo v danej chvíli. Pred tým sa nedalo utiecť.

Boh mu ukazuje, že ak bude poslušný konať to, čo „Ja som“ vyžaduje, nielenže vyrieši minulosť, ale sa postará o terajšie trápenie, teda prítomnosť. Boh dokáže vyriešiť prítomné trápenie, keď budeme poslušní Jeho rozkazom.

Pán mu hovorí, nech vráti ruku na prsia a Mojžiš poslúcha, čo mu „Ja som“ hovorí. Čo sa stalo? Ruka bola uzdravená. Človek by niekedy rád utiekol od minulosti a tiež prítomnosti, ale to nie je možné, keď nie je poslušný Božím rozkazom. Mojžiš vyriešil svoju minulosť poslušnosťou Božiemu Slovu a podobne vyriešil svoju prítomnosť.

Tretia vec hodná povšimnutia je tá, že Boh vyslal Mojžiša do Egypta a povedal mu, aby na erpal do nádoby vodu z rieky

Nílu, ktorú keď vyleje na zem, bude zmenená na krv.

Vedeli by sme si predstaviť ako Mojžiš erpá vodu z Nílu a neskôr sa pozerá na krv? Viacerí by sme sa pozerali do nádoby a čakali, kedy sa to stane. „Ja som“ hovorí, že keď sa voda dotkne zeme, zmení sa na krv. Keď do budúcnosti vykrojíme v poslušnosti Božím rozkazom, uvidíme Boží zázrak. Tvoja budúcnosť je zabezpečená, keď do nej vkrojíš s vierou, že Boh má pripravený zázrak, ktorý síce ešte nevidíš. Najradšej by sme vyliali to z nádoby, už keď sa obráti na to, na čo sa má obrátiť. Mojžiš nečakal, aby sa voda v nádobe zmenila na krv. Hád sa na zem a vodu vylial. A čo sa stalo? Voda sa predsa obrátila na krv. Práve pod týmto Božím slovom. Viera nie je mať vodu v nádobe. Viera je vyliať vodu a očakávať zázrak. Nemusíme sa báť toho, čo sa stane, stačí poslušnosť Božím rozkazom. „Ja som“ sa postará.

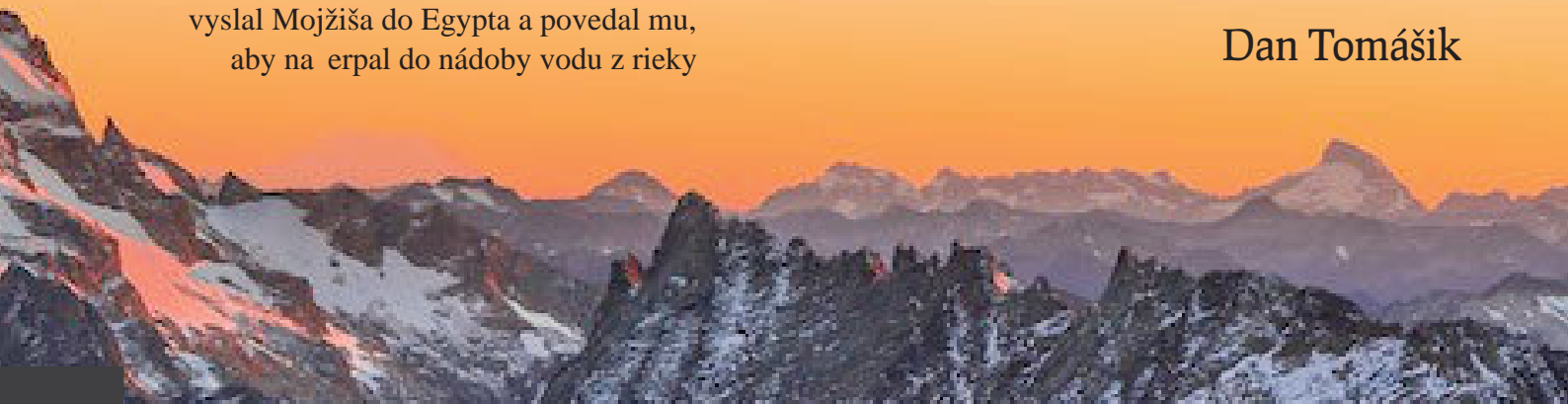
O tvoju minulosť sa postará veďky „Ja som“, keď budeš poslúchať Jeho rozkazy a nebudeš utekať pred minulosťou, ale sa jej sprotivíš mocný vo viere. „A utečte od vás.“

O tvoju prítomnosť máš postarané, keď budeš poslušný Jeho rozkazom.

O svoju budúcnosť sa nemusíš báť, keď vo viere vykonáš, čo rozkázal.

O 80-ročnú minulosť, prítomnosť a 40-ročnú (a veďnú) budúcnosť sa postaral veďky „Ja som“, keď Mu bol Mojžiš poslušný. Predtým, než ho použil na dielo vyslobodenia národa, Boh vyslobodil Mojžiša. Chceš byť slobodný od vecí z minulosti, z prítomnosti alebo starostí z budúcnosti? Spochň sa na veďkého „Ja som“ a nie na svoje „ja sám“.

Dan Tomášik

Falošní proroci a učitelia

V starej zmluve vidíme, že existovali ľudia, ktorých Slovo Božie nazýva falošnými prorokmi. Pokúsime sa pozrieť kto sú oni a ako môžeme identifikovať falošného proroka alebo učiteľa. Pre nás je táto téma veľmi dôležitá, lebo Slovo Božie nám jasne hovorí o tom, že medzi kresťanmi budú taktiež falošní učitelia a proroci. (pozri 2. Pet. 2:1)

Najprv sa pozrieme kto boli opravdiví Boží proroci. Boli to ľudia, ktorí mali povolanie od Pána, aby hovorili Jeho národu to, čo im On povie, teda nemali slobodu hovoriť, čo oni chcú, ale ich úlohou bolo preniesť Slovo národu, ktoré dostali od Pána. Vieme, že v čase, keď sa národ odvrátil od Pána, práve vtedy im On posielal prorokov, aby zvažili svoj stav, kajali sa a aby sa vrátili späť, žiaľ, oni sa často s tým nezhodli. Mysleli si o sebe, že sú v poriadku a jednoducho boli slepí na svoje duchovné cudzoložstvo, v ktorom každodenne žili. Opravdiví Boží proroci hovorili pravdu bez kompromisu, ale národu sa to nepáči, a preto proroci boli často prenasledovaní, znevažovaní, väznení a odhadzovaní od strany národa. A práve tu sa vytvoril priestor, ktorý falošní proroci mohli vyplniť, v Božom mene hovorili iba to, čo národ chcel počuť, ale tie slová neboli od Pána, pochádzali z ich prevráteného srdca.

„Proroci prorokujú lož v mojom mene, neposlal som ich ani som im neprikázal ani som im nehovoril; prorokujú vám lživé videnie, veštenie, ni omnos a les svojho srdca” (Jer. 14:14).

Hovorili, že sú v poriadku s Bohom a že im Pán pomôže zvíťaziť nad nepriateľom, že nebudú prežívať hlad, úzkosť a podobné, pokým opravdiví Boží proroci tvrdo hovorili pravdu, nech sa národ odvráti od falošných bohov a svojich zlých ciest, nech učenia pokánie, lebo príde na nich všetko zlorečenie, ktoré je zapísané v 5. Moj 28. Takže vidíme, že si národ mohol zvoliť koho bude počúvať, ale žiaľ, najčastejšie si zvolili falošných

prorokov, lebo ich srdcia boli rovnako prevrátené ako srdcia ich prorokov.

Teda môžeme prísť do záveru, že falošní proroci: hovoria zo svojho zlého srdca, hovoria v Božom mene, hoci im Pán nikdy nepovedal, hovoria Božiemu národu to, čo oni chcú počuť a na to budú i prevracať Božie Slovo, aby to opodstatnili.

Rozdiel medzi falošným prorokom a falošným učiteľom je ten, že falošný učiteľ Božiu pravdu zmieša so svojou mienkou a filozofiou, a tým vytvára nové falošné učenie, ktoré je ľudské alebo priam démonické, a tým odvádza ľudí od Božej pravdy a od spasenia, a preto môžeme s istotou povedať, že je to práca ducha antikrista v tomto loveku (1. Ján. 4:3).

Teda definícia falošného proroka sa nezmenila, pre nás sú tieto body rovnako aktuálne dnes, ako o boli v minulosti pre izraelský národ. Slovo Božie nás vyzýva, aby sme skúmali duchov, aby neverili všetkému a to práve skrze falošných prorokov a u ite ov. (1. Ján. 4:1) Možno si myslíme, že aby prorok alebo u ite bol falošným, musí hovori iba klam a prevraca Božie Slovo. Vskutku sta í iba hovori zo svojho srdca to, o u dia chcú po u a podpora to Božím Slovom, alebo len hovori o pekných Božích zas úbeniach práve vtedy, ke to Pán nechcel, aby bolo kázané Jeho národu.

Ako príklad uvediem vlastné svedectvo. Stalo sa, že som asi trikrát kázal v zbore práve to, o som dostal od Pána, ale bola to taká tvrdá re a nepríjemná na po úvanie. Pravda je, že sa také kázne s ažkým srdcom kážu, ale ke som neskoršie zase dostal príležitos prehovori, modlil som sa Pánovi, aby mi dal nie o povzbudzujúce, aby som prehovoril, lebo mi bolo nepríjemne zase hovori tvrdú re. Teda už vidíme nesprávny postoj, bolo to o mne. Tentokrát som tému na modlitbe nedostal, verím, že to preto, lebo som sa už v srdci rozhodol o urobím. Zvolil som si nejakú povzbudzujúcu tému, pre ktorú som si bol istý, že sa Božiemu národu bude pá i. Kázal som to a zdalo sa, že to všetko bolo v poriadku. Onedlho som ítal Slovo a pre ítal som nasledovné slová:

„Beda vám, keby všetci u dia dobre hovorili o vás, lebo zrovna tak robievali ich otcovia falošným prorokom” (Luk. 6:26).

A vtedy ma Boží Duch ve mi obvinil a všetko mi bolo jasné. V ten de, ke som si zastal za kazate nicu a hovoril na tému, ktorú som si ja zvolil s cie om, aby sa to u om pá ilo, nevedomky som sa stal falošným prorokom. Obrazne povediac, možno som hovoril niekomu pokoj, pokoj a pred ním bolo zahynutie a Pán možno chcel niekoho napomenú, že je na širokej ceste a nech sa vráti spä. Po pre ítaní toho veršu som si uvedomil, o som urobil a rozhodol som sa, že to nezopakujem, ale budem hovori iba to, o mi bude dané.

Takže sta í hovori nejaké verše zo Slova Božieho, ktoré sú pravdivé, ale nie je správne, ak nie je Božia vô a, aby boli v tej chvíli hovorené.

Ke sa zamyslíme nad tým, z jednej strany sú tu falošní proroci a u itelia a z druhej strany je tu Boží národ. Máme zapísané že „príde as, ke (u dia) neznesú zdravé u enie, ale pretože chcú po úva len to, o sa im pá i, budú si pod a svojich žiadostí zhá a u ite ov” (2. Tim. 4:3). ažko je po úva niekomu o pokání, ke ž e v hriechu, ažko je po úva o odpustení, ke neodpustil, ažko je po úva o odovzdaní, ke miluje svoj život a materiálny svet vôkol seba, ažko po úva o istom srdci, ke je srdce plné svetovej špiny, ažko je po úva o nosení svojho kríža a nasledovaní Ježiša tomu, kto chce ži svoj pohodlný život. A preto dnes, ke sa nám nepá i zdravé u enie Božieho Slova, ve mi ahko sa môžeme dosta do stavu, ke otvoríme youtube a nájdeme „u ite a“, ktorý hovorí zo svojho zlého a prevráteného srdca práve to, o naše srdce chce po u, a tým za neme zalieva t nie, ktoré sa vz máha a na koniec udusí Boží život v nás.

Práve preto máme to ko kres anov, ktorí sa zameriavajú iba na seba, ktorí si myslia a sú presved ení, že sú centrom Božej existencie a že je On tu iba na to, aby im bezpodmiene ne pomáhal, chránil a sp al ich sebecké žiadosti na akejkovek telesnej ceste, ktorú si ich prevrátené srdce zvolilo. Potrebné nám je odhali klam a rozpamäta sa, o nám Pán Ježiš naozaj zas úbil a aké radikálne Slovo On kázal.

Preto preskúmame svoje srdcia v pokore pred Pánom, upokojme sa v tomto urýchlenom svete a dovo me, aby nám Boží Duch zjavil špinu, ktorá sa v našich srdciach nachádza. Tá má potenciál asom nás odtiahnu od zdravého u enia Slova Božieho a navies nás, aby sme h adali u enie pod a svojich žiadostí. Úprimne verím, že je as, aby Pán zobudil a poslal armádu opravdivých prorokov a u ite ov, ktorí sa bezkompromisne zstanú za pravdu a budú hovori iba to, o im Pán v súkromí povie. A to bude radikálne Slovo, ktoré nás zlomí, dá nás na kolená a bude meni životy. A v kone nom dôsledku donesie hojný úžitok svojmu Pánovi.

Vladimír Struhár

Prijmi Boží plán bez ohľadu na to, aké nemožné sa to zdá

Znova je tu čas Vianoc. Znova si pripomíname všetko to, čo s nimi súvisí. Znova sa nám môžu objaviť myšlienky o láske, o pokoji, o nádeji, o spásení, o vďaka, o chvále, ale skúsme sa aspoň chvíľu teraz zamyslieť nad niečím iným, nad niečím, o čom až tak nerozmýšľame na Vianoce. Skúsme sa na jednu časť Vianoc pozerať o čom, akými sa pozerala Mária.

Plány. Všetci ich máme, a vlastne náš život je každodenne zložený z plánovania. Od maličkov, až po tie veľké a vážne plány. Plánujeme o všetkom. Niekedy sú naše plány celkom samozrejmé a reálne, no niekedy sa stáva, že si plánujeme aj také veci, ktoré sa zdajú byť až nereálne, ale predsa ich plánujeme, pretože sú to naše plány, sú to naše očakávania, sú to naše túžby a chceli by sme, aby boli naplnené. Všetky plány, ktoré si naplánujeme sami, považujeme za dobré, či nie?

Avšak, čo keď ide o tie Božie plány? Aké sú vtedy naše reakcie a naše očakávania? Považujeme aj vtedy všetky plány za dobré? Radujeme sa aj vtedy tým plánom? Sme nadšení z toho a nevieme sa dočkať ich výsledku? Alebo...?

Boh má plány pre náš život, veľa plánov pre každého jedného z nás. A niekedy, alebo nech tak povieme, často sú tie plány nejako rozlišné od tých našich.

Často ich nerozumíme. Možno sa nám niekedy až tak veľmi nepáčia a pýtame sa, prečo práve tak? Pane, nedá sa to nejak inak?

Poďakujeme sa za jeden Boží plán, ktorý bol práve taký a bez reptať.

U Lukáša v 1. kapitole od 26 - 38 je opísaný príchod anjela Gabriela k Márii. Anjel zvestuje Márii, čo sa má stať a to, čo je podivuhodné je Máriina jednoduchá odpoveď: „Hľa, som dievča Pánova; nech sa mi tedy stane pod tvojho slova.“ Aká silná viera vyslovená v jednej vete!

Možno sme nikdy o tom ani nerozmýšľali, že ako Mária prijala Boží plán tak ľahko a plná istoty, bez pochybnosti, hoci sa to zdalo úplne nemožným. Pravda, nemožným v ľudských očiach.

Keď sa pozrieme na jej situáciu, mala úplné právo reagovať celkom inak, mala dôvod pochybovať, mala dôvod neveriť tomu a nepráve to, s čím sa pýtala, prečo práve ona. Na prvom mieste, ako aj sama povedala, nepoznala muža a zvestovanie o tom, že má porodiť dieťa bola úplne nereálna a nemožná. Alej, vec, na ktorú sa mohla sťažovať, bola aj tá, že Mária bola v tom čase vlastne veľmi mladá, môžeme povedať, že bola tínedžerkou. A jej plán v tom úseku svojho života určite nebol byť matkou. Pozrime sa alej. Mária sa mohla trápiť, ako to zvládne sama, keď nemá muža. Mohla mať strach zo všetkého, čo ju čaká, že ju budú ohovárať, že sa jej budú posmievať, že ju odmietnu, že ju nepochopia. Mohli by sme napočítavať alej a iste by sme našli ešte mnoho dôvodov, prečo by Mária

mohla pochybovať a nepráť tento plán pre jej život.

Mária určite v tej chvíli nevedela mnoho detailov, nevedela ako sa veci budú alej rozvíjať. Ale to, čo Mária vedela bolo komu veriť, na koho sa spoliehať a kto je Autorom plánu, ktorému ona hovorí: áno, ja to práťm. A to celkom stačilo! Stačilo pre to, aby sa Mária cítila bezpečná, milovaná a aby cítila pokoj a úplnú dôveru.

A aký bol nádherný koniec toho plánu, aký krásny výsledok jej viery a poslušnosti – narodenie Spasiteľa, nádej pre celý svet. Toto bol Boží plán, ktorý sa mal splniť a splnil sa.

Božie plány sa vždy splnia, či my tie plány práťme, alebo nie. Božie plány pre náš život sa naplnia. Je na nás, či sa rozhodneme im hne na začiatku povedať áno a úplne veriť, alebo si zvolíme ťažšiu cestu a budeme pochybovať a sťažovať sa. Keď Boh niečo naplánuje, On to dovedie do cieľa. A to, či My my budeme dôverovať,

alebo nie, nám urobí cestu k splneniu plánu aľšou alebo ťažšou.

Keď nám Boh ukáže, že Jeho plán je požehnaný nás na nejaký spôsob, ó, to sa nám páči, a práťmame to bezpodmienečne. No, keď nám ukáže niečo, čo sa nám zdá zlé pre nás, alebo keď na niečo musíme príliš dlho čakať, ako potom reagujeme? Práťmame aj vtedy Božie plány s radosťou a vo viere?

Povzbudzujem seba a Vás, práťmajme Božie plány pre naše životy hne a bez pochybnosti. Verme Bohu, že to, čo naplánoval pre nás, je iba dobré. Veď Boh dáva iba dobré veci svojim deťom. Veď On sám povedal: „Lebo ja znám myšlienky, ktoré myslím o vás, hovorí Hospodin, myšlienky pokoja a nie zlého, aby som vám dal šťastnú budúcnosť a vaše otáčavanie“ (Jeremiáš 29: 11).

Možno sa nám niekedy spôsob, akým sa ten plán má splniť, nepáči, pretože ťažko ťažko. Môžeme si však byť istí, že každý Boží plán je dokonalý a jeho cieľ vždy nádherný a plný požehnaní. Nebojme sa práť Božie plány, hoci sa zdali by nemožnými a ťažkými. On hovorí: „Lebo moje myšlienky nie sú vašimi myšlienkami ani moje cesty nie sú vašimi cestami. Lebo o čokoľko vyššie sú nebesia než zem, o čokoľko vyššie moje cesty než vaše cesty a moje myšlienky než vaše myšlienky“ (Izaiáš 55: 8,9).

Mária si zvolila veriť hne na začiatku a oplátilo sa to. Od začiatku až do konca bola presvedčená, že Boh vie, čo robí a mala pevnú nádej.

Ume sa od nej, zvoľme si aj my hne na začiatku veriť Božím plánom, veriť Bohu, že vie, čo robí, a že „Ten, ktorý započal vo vás dobré dielo ho aj dokoná“ (Filipanom 1: 6).

Robert Mamojka

Víťazstvo!

Zdelím si s Vami jednu skúsenosť s Bohom, ktorú som zažila pred niekoľkými týždňami. Bola som v kuchyni a robila som bežné veci, keď som počula nejaké hlasy. Schytil sa ma hnev a cítila som nejakú negatívnu (démonickú) prítomnosť. Prišiel strach, pretože prvýkrát som zažila niečo také. Kým som bola chvíľu v panike, počula som hlas, ktorý mi hovoril, aby som slávila Boha. Spomiatku som premýšľala, či práve chvála? Práve teraz?

Keďže som bola úplne vystrašená, rozhodla som sa počúvať na Boží hlas, a tak som začala sláviť. Netrvalo dlho a strach zmizol, moje myšlienky sa naplnili Bohom a srdce bolo plné vďaka. Démon utiekol a ja som ďakovala Bohu za to, že ma naučil, že v slávení je víťazstvo!

Natália Širková

O chudobnom človekovi, ktorého povolal Pán Ježiš

Kým sa prehíňam v detskej ilustrovanej Biblii, vyžiadany príbeh nenachádzam. Znova a znova sa vraciam na začiatok a pomaly si všimam, ktorý príbeh by to mohol byť.

„Prečítaj mi zase o chudobnom človekovi, ktorého Pán Ježiš povolal bývať do svojho domčeka,“ opakuje žiadosť náš syn.

Snažím sa a som uistená, že to niekde musí byť, že si to len tak nevymyslel. Dohodli sme sa, že mi ukáže ilustráciu, ktorá je v tom príbehu. Spolu obraciame strany v knihe a hľadáme vytúžený príbeh.

„Aha! To je on! Vidíš, ten chudobný! A tu je Pán Ježiš, keď ho povolal do svojho domčeka!“ nadšene vyhlásil syn.

Skepticky sa pozerám na názov, dej a pýtam sa, či je si istý. Za kladnou odpoveďou nasleduje prosba, nech zase prečítame tento príbeh.

Tak som začala čítať o Zacheovi. Bohatom človekovi, ktorý sa vyšplhal na strom, aby lepšie videl a počul Ježiša. A nakoniec o tom, ako sa Ježiš dostáva do Zacheovho domu, ktorý robí pokánie a rozhoduje sa rozdať polovicu svojho majetku a vrátiť oklamánym štvornásobne.

Vyčarilo mi to úsmev, že to naozaj je príbeh o chudobnom Zacheovi, ktorého Pán Ježiš povolal bývať s Ním.

Hneď v úvode v evanjeliu podľa Lukáša 19 zisťujeme, že bol bohatý. Materiálne. Ale to nestačilo. V podstate svojej duše bol hladný, hladajúci, natoľko zúfalý a túžiaci po niečom viac a stretnúť sa s Ježišom, že sa nehanbil vyjsť na planý fík. Známy nadcolný. Pohodlie majetka nestačilo k úplnému naplneniu. Ako to aj dodnes býva.

Pán Ježiš nás vidí. Vidí nás akí sme bez Neho chudobní. Hladní, hladajúci, zúfalí počuť, čo povie a stretnúť sa s Ním. A takých hladajúcich nás povoláva. Vlastne povoláva seba prísť k

nám. Zaujať územie nášho života, naše domy, rodiny, srdcia, budžety.

Zacheus sa rozhodol rozdať až polovicu majetku a oklamánym vrátiť štvornásobne. Zrazu to bohatstvo v prítomnosti Pána Ježiša stráca svoj lesk a veľkosť. Všetko, čo si myslíme, že vlastníme, čo nám dáva istotu, pohodlie, čo si tak vážime, stráca svoju hodnotu, keď nás povolá k sebe Pán. Zrazu bohatstvo nie je až také bohatstvo. Zacheus a jeho dom získal spasenie. Jeho duša bola oBOHatená opravdivým nebeským, cenným, neprevýšiteľným bohatstvom.

Zacheus bol možno materiálne zabezpečený, ale vedel, že je v podstate chudobný. Klamal, kradol, nerobil poctivo a to, čo pre oči bolo bohatstvom, trápilo dušu.

Vieme, že bez Ježiša sme chudobní, bez ohľadu na bankový účet alebo materiálne zabezpečenie. Keď príde a povolá nás k sebe a ponúkne svoje spasenie, náš vnútorný človek ožije a začne žiť plnohodnotným životom. Aké krásne posolstvo Ježiša Krista o prosperite.

Príbeh o chudobnom človekovi, ktorého Pán Ježiš povolal bývať do svojho domčeka. To sme ty a ja.

Anna Pintírová

Vernosť a dôvera v manželstve

Pre pevné kresťanské manželstvo, také, aké si Boh predstavoval pri jeho utváraní, prvým kľúčom je vzájomná vernosť manželov.

Vernosť je vzácnym darom Božím, pochádzajúcim od Boha, pretože On je verný, čítame to v Písme svätom a sme toho aj svedkami (Deut. 32:4). Je ovocím Ducha svätého, Gal. 5:22.

Zvykom je, že snúbenci si pri sobášnom obrade sľubujú vernosť až do smrti. V tej chvíli sú si istí, že tú vernosť aj dodržia, veria v to a tak to aj cítia. No vernosť v manželstvách až príliš často podlieha skúškam. Zostať verný svojmu manželskému partnerovi vo všetkom až do konca je krásnym cieľom a každý kresťan vie, že manželská vernosť by mala byť samozrejmosťou. Prečo sa teda stáva, že sú si manželia často neverní?

Diabol, nepriateľ našej duše, dobre vie, že manželstvo je obrazom vzťahu Pána Ježiša Krista a Cirkvi, jeho Nevesty. Rovnako, ako sa snaží narušiť vernosť veriacich kresťanov voči svojmu Pánovi, tak útočí aj na vzájomnú vernosť manželov. Je to jeho práca a riadi sa týmto princípom. Preto musíme byť voči mi opatrní a bdeli, aby sme nepodľahli jeho útokom a neupadli do jeho pasce, ktorú veriacim kladie dennodenne v rôznych situáciách, a aby sme tak neboli oklamaní a okradnutí o spasenie. Musíme bojovať a snažiť sa vernosť voči svojmu partnerovi udržať za každú cenu vo všetkých významoch tohto slova: od sexuálnej, cez citovú až po finančnú a materiálnu vernosť v manželstve.

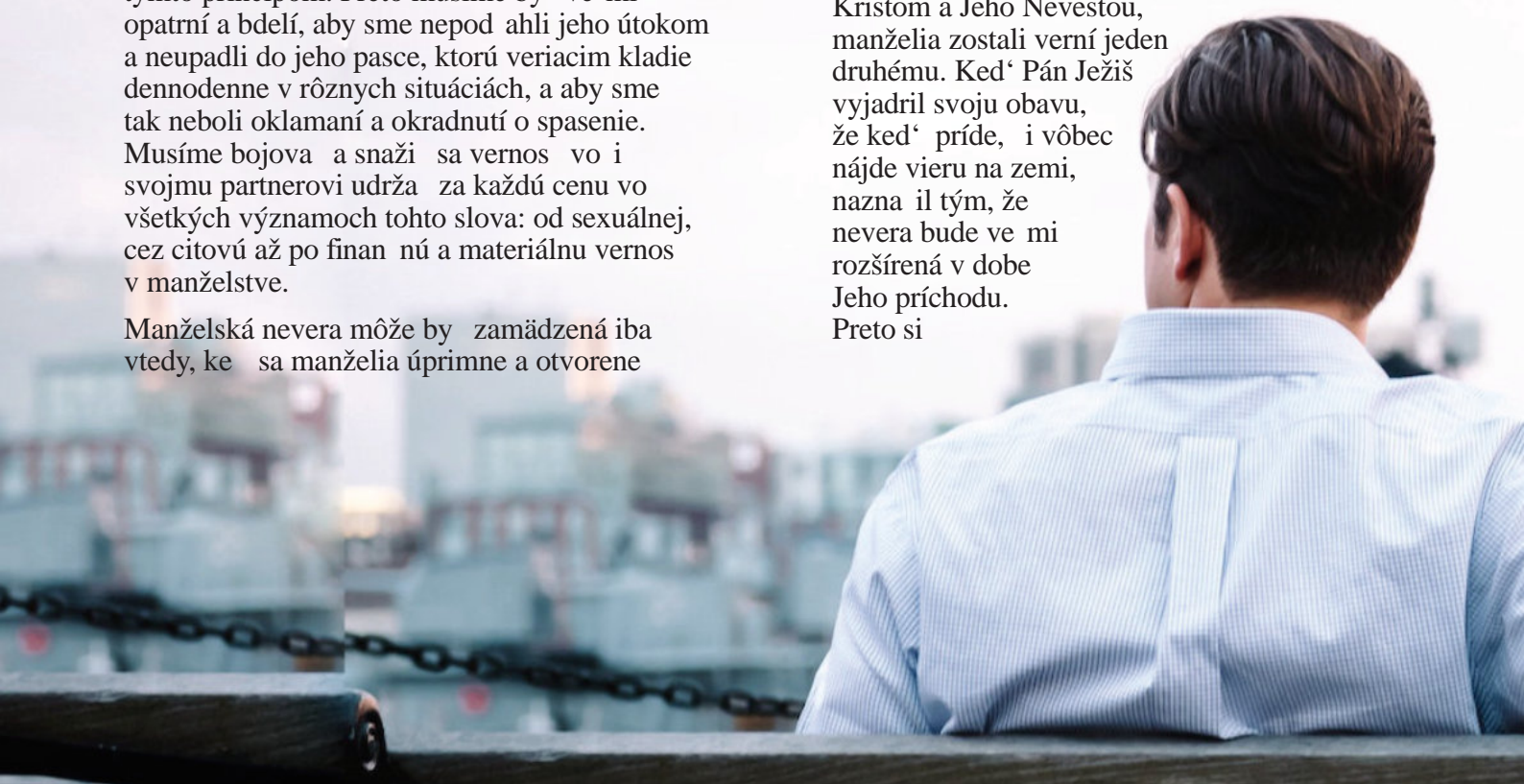
Manželská nevera môže byť zamäzená iba vtedy, keď sa manželia úprimne a otvorene

rozprávajú o problémoch a pokušeniach, ktorýmelia, buď to v práci, v zbore, v kruhu priateľov atď. Keď si vyznávajú a zdôverujú sa bez toho, aby ten druhý zaľahol žiarlivosťou a pochyboval o svojom partnerovi. Taký rozhovor by mal byť plný lásky, pochopenia, dôvery a sebazaprenia, aby nevyústil do obviňovania, uzatvárania sa alebo hádky.

Partner, ktorý vypovedá svojho druhu s problémom a pokušeniami, sa musí zachovať dospelé, vážne a má sa snažiť to pochopiť, lebo iste aj sám bol v takej situácii. Nesmie mu vyčítať a nesmie zdôverenú informáciu v budúcnosti zneužiť proti nemu. A toľkož nie sa pomstí svojmu partnerovi takým istým spôsobom. Musí mu dať najavo, že vzťah medzi nimi je mu najdôležitejší zo všetkého.

Rovnako úctinný a dôležitý, ba môžeme povedať ešte dôležitejší ako ten prvý spôsob, ako predísť manželskej nevere, je modlitba. Keď sa manželia spolu a nahlas modlia Pánovi, aby im dal silu udržať vzájomnú vernosť vo svojom manželstve, keď im Mu vyznávajú svoje problémy, strachy a pochybnosti, vtedy obaja partneri vnímajú úprimnosť toho druhého. Môžu byť ubezpečení, že partner je dôveryhodný a odhodlaný vo svojom predsavzatí pracovať na zlepšení ich manželstva a v dodržaní vernosti svojmu partnerovi.

A Boh je verný vypovedá takú manželskú modlitbu a ešte väčšmi utuží tento vzťah. Jeho vôľou je, aby podľa vzťahu, akým je medzi Kristom a Jeho Nevestou, manželia zostali verní jeden druhému. Keď Pán Ježiš vyjadril svoju obavu, že keď príde, vôbec nájde vieru na zemi, naznačil tým, že nevera bude voči mi rozšírená v dobe Jeho príchodu. Preto si

musíme uvedomiť a pestovať vernosť tak v manželstve, ako aj vo vzťahoch s Ježišom Kristom.

Vernosť sa tiež dodržiava, keď si partneri vybudujú vzájomnú dôveru. Dôvera v manželstve je ako záručný list vzťahu, priamy dôkaz o tom, že naša investícia do vzťahu bola dobrá a stojí za to. Ani láska bez dôvery nedokáže existovať a dobrý vzťah nemôže pokračovať. Keď osobe hovoríme, že ju milujeme, ona to musí aj poznať na základe toho, ako to hovoríme a ako sa správame. A tieto prejavy našej lásky musia byť hodnoverné, aby náš partner mal dôveru, že ho naozaj milujeme.

Dôvera nevzniká len tak sama osebe, musí sa získať. Každý človek si dôveru musí zaslúžiť. Ak niekomu niečo sľúbiš a viackrát s ňou nespĺniš, trátiš svoju hodnovernosť a dotyknú sa dôveru v teba. Tiež, ak svojmu manželskému partnerovi vždy niečo zatajuješ, vyhýbaš sa otvorenému rozhovoru, hľadáš výhovorky a podávaš nejasné vysvetlenia a informácie, trátiš dôveru svojho druhu.

Preto treba byť vždy úprimný, pravdomluvný, transparentný vo svojom konaní, dôsledný a snažiť sa nesklamať blízku osobu. Netreba partnerovi dávať dôvod na to, aby o nás pochyboval, aby trpel, a aby ho zasa nesklameme alebo nepríjemne neprekvapíme.

Sú ľudia, ktorí nikdy nikomu nedôverujú. Príčinou toho môže pôvodiť z raného veku človeka, keď napríklad rodičia dieťa u neprejavujú dostatočne lásku, a ono to vníma tak, že je pre rodiča a nie dostatočne dobré a vzácne a tak si tú lásku nezaslúžilo.

Deti tak tratia dôveru v rodičovskú lásku, vo svoje hodnoty a schopnosti a neskôr aj v budúcnosť.

nedôverujú už nikomu. Preto je veľmi dôležité neustále prejavovať svojím deťom lásku a priateľstvo a tak budovať v nich zdravé sebavedomie. Aby potom v budúcnosti neboli nedôverliví aj vo vzťahu so svojím partnerom a nesťažovali si tak budovanie dôvery vo svojom manželstve.

Benefity, ktoré si manželia môžu užívať, keď je medzi nimi vybudovaná dôvera sú: pocit bezpečia, priateľstvo a zlepšená intimita. Každý potrebuje mať pocit bezpečia ohľadom vernosti svojho manželského druhu. Umožňuje to dôverná atmosféra medzi partnermi, správna a dostatočná komunikácia a dokázaná hodnovernosť oboch.

Nasledovnou výhodou dôverného vzťahu je ním vzniknuté a utužené priateľstvo medzi manželmi. Tvoj manželský partner má byť tvojím najlepším priateľom a vaše priateľstvo má byť dôverné. Niktorému priateľovi nemôžeš zveriť svoje tajomstvá ako tomu doma. Sú veci, ktoré majú zostať len medzi vami dvomi, tvoj najlepší priateľ a nikdy nevysmeje ani a neodsúdi, iba podporí a poradí. Môžeš rátať s jeho pomocou vždy, keď ju potrebuješ. Je to kvalitné priateľstvo zložené z dvoch spriaznených duší, ktoré si dvaja rozumejú aj bez slov.

Takáto dôvera sa potom prenáša aj do intímneho života manželov. Ich intímny vzťah nadobúda väčšiu blízkosť, ústretovosť, porozumenie a lepšie spoznávanie sa. Keď je intimita manželov zdravá, správna, uspokojujúca, vtedy sa v manželstve nedáva miesta diablu so svojou silou. Obstáva v skúškach z manželskej nevery a tak zostáva v Božej vôli a poslušnosti Písmu.

Teda strážme každú oblasť svojho manželstva a budujme ho na základoch a princípoch Písma svätého. Prosíme Pána, aby nám dal múdrosť a silu zostať verní Jemu na prvom mieste, a Boh je verný pomocník nám zostať verní aj svojim manželským partnerom.

Anna Andrášiková

Bojovník pre slobodu

William Wilberforce sa narodil v roku 1759 v yorkshirskom meste Hull v Anglicku. Od malých nôh bol choravý a mal neustále problémy so zrakom. Po smrti svojho otca v roku 1768 ho zronená matka poslala k strýkovi do Wimbledonu. Vďaka vplyvu strýka a jeho manželky, sestry Johna Thortona (veľkého prebudeneckého kazateľa a Johna Whitefielda), sa William nadchol pre prebudenecké kresťanstvo. V roku 1781 zložil záverečné skúšky na Univerzite Cambridge.

Ako dvadsaťjedenročný (ešte stále študujúci) Wilberforce, povzbudený zo strany svojho priateľa, sa stal zvoleným členom parlamentu za svoje rodné mesto Hull a ako dvadsaťštyriročný bol Wilberforce zvolený za významný región Yorkshire a na tejto pozícii zotrval niekoľko desaťročí. V tom období sa vydal na cestu po Európe a ešte však nevedel, že to zmení celý jeho život.

Pri návrate do Anglicka, Wilberforce spolu s priateľmi vytvoril kresťanskú knihu pod názvom Vzostup a vývoj náboženstva v duši od Philipa Doddridga, prebudeneckého kazateľa. Zmeny na jeho živote badalo celé jeho okolie: začal vstávať skoro ráno, aby študoval Písmo a modlil sa. Kajaľ sa zo svojho starého života a zaviazal sa celý zvyšok života stráviť v službe na Božom kráľovstve. Hoci sa stretával s neustálym posmievaním a pohŕdaním vo vyššej spoločnosti, obrátenie viedlo Wilberforcea k otázke, či má vôbec zostať vo verejnom živote. Vskutku, v jeho vnútri vzrástla túžba propagovať a uplatňovať kresťanské hodnoty a etiku v súkromnom i verejnom živote. Jedným z takýchto krokov, ktorý bol však vo svojej

podstate radikálny, bol jeho celoživotný boj o zrušenie trhu s otrokmi.

Odvtedy a nasledovných 20 rokov William Wilberforce bojoval za slobodu otrokov vo Veľkej Británii. Po mnohých neúspechoch a zavrhnutí, vo februári roku 1807 prešiel návrh aj druhým čítaním, zákon o trhu s otrokmi dostal kráľovskú pečať 20. marca 1807. Wilberforce je príkladom človeka, ktorý po osobnom stretnutí sa so živým Ježišom Kristom v zvesti evanjelia zasial celú svoju existenciu do Božieho kráľovstva. Nevyvolil si ľahkú cestu. Bojova o slobodu.

Verím, že tento životopis, ako čo povzbudil mňa, povzbudí aj vás, aby sme nezostali iba ľahostajní pozerať sa na veci, ktoré sa stávajú vôkol nás, ale aby sme začali získavať údiel pre Božie kráľovstvo. Údiel vôkol nás sú v duchovných putách a potrebujú vyslobodenie, potrebujú spasenie. Je otázka, či príjmem povolanie Božie alebo to prejde pomimo nás. V Izaiášovi v 6. kapitole hovorí, že počul hlas Pána, ktorý povedal: Koho mám poslať, kto ta pôjde? A on odpovedal: Hľa, tu som, pošli ma! **Možno budeš terom posmievaním a pohŕdaním, ale oplatí sa zasiahnuť svoju existenciu do Božieho kráľovstva.**

Ako tí, ktorých menujú kresťania, deti živého Boha a Kráľovstva, sme povolaní bojovať o duchovnú slobodu ľudí, ktorí sú v otroctve vôkol nás. Možeš sa nesnažiť o žiadne zmeny alebo môžeš pozdvihnúť svoj hlas a stať sa bojovníkom pre slobodu.

David Mamojka

Stvoriteľ

Stvorite zákonov prírody a povoláva za hranice zákonov

„A viera je podstatou toho, na čo sa lovek nádeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia. Lebo v nej dostali svedectvo starší predkovia. Vierou rozumieme, že sú veky ustrojené Slovom Božím, áno, i tomu, že nie z viditeľných vecí povstalo to, čo sa vidí“ (Židom 11:1-3).

Premýšľaním o tomto slove, Pán upriamil moju myseľ na knihu Genezis a stváranie sveta. Neobmedzený Boh, ktorý nepodlieha zákonom, ktoré by ho obmedzili, iba tie, ktoré prisahou na samého seba, určil, že platia, stvoril loveka na svoj obraz a celý univerzum. Slovom stvoril všetko a slovom určil hranice, dal zákony, aby sme mohli žiť pohodlný život na Zemi. O týchto zákonoch sa učíme ešte v základnej škole na biológii, fyzike, chémii a pod. Vedci mnohé z týchto vecí pokladajú za náhodu a šťastie, ako napríklad, že Zem je vzdialená od Slnka presne tak, ako je potrebné na ideálne podmienky na našej planéte. Teplota je dokonalá, aby nebolo príliš chladno ani príliš horúco. Voda tak zostáva v tekutom stave, a tak vytvára podmienky na život. Magnetické polia na póloch nás chránia pred meteoritmi, asteroidmi, ktoré sa vo vesmíre pohybuju; inak by na Zem padali kamene dostatočne veľké, aby postupom času zničili. Gravitácia, poloha Mesiaca, fotosyntéza, otehotnenie - a zoznam pre ľudský um nepochopiteľných vecí môže pokračovať. Jedným slovom Boh stvoril dokonale fungujúci systém, ktorý je príkladom tomu, čo lovek vo svojom obmedzení alej vytvára.

Z orlej perspektívy môžeme vidieť zákony, ktorými sme požehnaní a obmedzení. Princípy sú nemenné a pravdivé. Počnúc od zákonov prírody až po to, čo robí loveka dobrým, požehnaným a vyplneným.

Čítajúc Slovo Božie, môžeme vidieť, že tie zákony občas nie sú v súlade s Božimi zasľúbeniami pre vyvolených a verných. V knihe Židom 11, v kapitole popisujúcej hrdinov viery, môžeme jasne vidieť, že Slovo poukazuje na tajnú ingredienciu, ktorá posúva hranice prirodzeného, logického a každodenného. Biblia popisuje úspechy a ich chyby, pády, víťazstvá, dilemy, aby sme videli, že nejde o ich zvláštnosť, ale o tú ingredienciu, ktorá spája nebo a zem a dovádza nás za hranice, ktoré poznáme.

Je to most medzi nebom a zemou, je to viera.

Keď sa stane, že keď sa informujeme z tej vedeckej stránky, chceme by sme zobrali vec do svojej ruky a akoby sme podcenili vieru, a tak sa dostávame do bodu depresie, vyčerpanosti a rozčarovania z neúspechu. Spomínaná viera ako horúce zrnko nám často chýba pre naše ego a presvedčenie, namiesto toho, aby sme dovolili Autorovi všetkého konať ponad naše chápanie. Ak vykročíme vo viere, divy začíname každodenne a to nadprirodzené sa stane prirodzeným.

Zaujímavé je podobenstvo z Lukáša 18:1, ktoré sa končí známym veršom: „Avšak, keď príde Syn loveka, či nájde vieru na zemi?“ Niekedy to zažívame ako niečo strašné, na čo musíme dbať, aby sa nám nestalo, ale nad ním stojí aj jeho vysvetlenie. Lukáš 18:1 hovorí: „A povedal im aj podobenstvo na to, že je treba vždycky sa modliť a neustávať.“ Hovorí o sudcovi, ktorý sa nehanbil udiť a nebál sa Boha, teda nekonal spravodlivo. Avšak na prosbu vdovy odpovedal. Prečo? Lebo sa nevzdávala. Aj Otec nebeský nás povoláva vytrvať na modlitbe, aby sme boli vierou zakotvení v ňom ako v absolútnej pravde. Nikdy nebudeme maľovať skúseností na to, aby sme lepšie vedeli ako Boh. Nechcem povedať, že v šedinách nespočíva múdrosť a porozumenie ako veci fungujú a akí môžu byť udiť. Avšak naša múdrosť sa vždy ukáže v tom, koľko sa vierou spoľahneme na Pána a nie v tom, koľko vieme a môžeme.

Využime túto príležitosť žiť život viery, do ktorého nás Pán povolal. Udiť často povedia, že nebo je hranica. Pre veriaceho loveka hranicou je Boh, ktorému slúži, a Ten nemá hraníc.

Sebastijan Červenji

Ako vyhládať vzťah s Bohom

Väšina uďi si kladie otázku ako rozvíja vzťah s Bohom. Jedna vec je vedie, že Boh je bytos, osoba, niekto s kým môžeme mať vzťah. Je nie o iné skuto ne rozví tento vzťah s niekým, koho nemôžete vidie a ktorý asťo hovorí prostredníctvom nepriamych prostriedkov, akými sú Písmo a usmerovanie Duchom. Už sme sa dozvedeli, že vzťah s Bohom závisí od dôvery, vyžaduje obe, je poháaný vášou, vyžaduje oddanosť a vedie k intimitě, ale ako to funguje v skuto nom živote? o robíte, aby ste tento vzťah s Bohom realizovali? Zaujímavé je, že uďia zriedka majú otázku o tom, ako rozvíja vzťah s inou osobou. Väšina z nás to robí od detstva, a je nám to celkom prirodzené. Chápeme, že na rozvíjanie priate stva musíte najskôr stretnú niekoho, potom trávite čas s touto osobou a zdieľate informácie o sebe, učíte sa o inej osobe a robíte veci spolu. Tieto inosti poskytujú prostredie, v ktorom priate stvo môže rásť.

To isté platí v rozvíjaní vzťahu s Bohom. Potrebuje prostredie, v ktorom by rástol. Nasledujúce návrhy na rozvíjanie Vášho vzťahu s Bohom sa môžu zda ve mi podobné tým, o robíte pri rozvíjaní uďských vzťahov. Len si pamätajte, že Vaším cie om je rozvíja každodennú radosť v prítomnosti Boha vo Vašom živote - vzťah, ktorý je oslobodený od duchovných vrcholov a pádov, ktoré ste mohli zažiť v minulosti. Zvyčajne, vzťah sa začína, keď je niekto ochotný rozbiť sa a predstaviť sa. Vo Vašom vzťahu s Bohom nie je nič iné, takže to je miesto, kde začínať.

Spoznaj Boha cez vieru v Ježiša

Toto je Váš prvý krok pri rozvíjaní vzťahu s Bohom. Ak ste to ešte neurobili, „predstavte sa“ Bohu cez vieru v Ježiša Krista. Ježiš povedal: „Ja som cesta i pravda i život, nikto nepríde k Otcovi, len skrze mňa“ (Ján 14:6). Toto úžasné vyhlásenie nám pripomína, že jediný spôsob, ako môžeme poznať Boha, je cez Ježiša Krista. Jedinou pravou cestou k Bohu je poznať Jeho pravé meno, ktoré je Ježiš. V skuto nosti Ježiš povedal: „Kto ma videl, videl Otca“ (Ján 14: 9).

Spoznali ste už Ježiša Krista? Vložili ste svoju vieru v Neho? Ak ste nezačali svoj vzťah s Bohom, na začiatok uznáte, že Ježiš Kristus je jediný pravý Boh, náš veľký Otec. Vložte svoju dôveru v Ježiša dnes. Môžete to urobiť najjednoduchšími modlitbami, nie ľahkým: „Pane Ježišu, viem, že si nezaslúžim mať vzťah s Bohom, ale naozaj to chcem. Je mi to ľúto, že som bol sebecký a že som tak dlho ignoroval Boha. Verím ti, Ježišu. Ukáž mi cestu. Amen.“

Neustále komunikujte

Vzťahy sa vyvíjajú trávením času spoločne. Možno sa domnievate, že je nemožné tráviť čas s osobou, ktorú nikdy nevidíte, ale tomu vôbec nie je tak. Čas strávený v komunikácii je snáď najcennejší zo všetkých, ako Vám to môžu povedať moji priatelia Larry a Heather. Stretli sa počas konferencii na Floride a vytvorili okamžité spojenie a boli si istí, že sa chceli navzájom lepšie spoznať. Jediným problémom bolo, že žili viac ako tisíc míľ od seba. V dôsledku toho, keď nebol videohovor v dispozícii, ako by mohli vytvoriť vzťah a preskúmať možnosť romantiky, keď sa ani nemohli navzájom vidieť? Začali výmenou e-mailov a telefonátov. Neustále boli v kontakte, v priebehu jedného mesiaca nahromadili viac ako 3000 minút hovoru a napísali stovky e-mailov, rozprávali sa o všetkom, od detských spomienok až po ich nádeje do budúcnosti. „Mám pocit, že vzdialenosť skutočne nepomohla,“ povedala Heather. „Neboli žiadne povrchné rozhovory. Okamžite sme si začali zdieľať veci, ktoré sú dôležité.“ „Hovorili sme o omnoho vecí a o všetkom,“ súhlasí Larry. „Stali sme sa veľa mi blízkymi priateľmi veľa rýchlo.“ A stali sa viac ako priateľmi. Keď Larry navrhol manželstvo po tom, čo ju poznal iba štyri mesiace, povedala okamžite „áno“. Ich štvrté manželstvo je dôkazom toho, že môžete spoznať niekoho, koho nevidíte. Ak chcete rozvíjať vzťah s Bohom, musíte sa naučiť tráviť čas s Ním - aj keď inými spôsobmi, ako ste si zvyknutí.

Úryvok z knihy: Otac koji kli e

Autor: Brian Kinsey

Preklad: Anna Š. Širková

Manželstvo, ktoré kvitne

Žijeme v dobe, keď sa orazastejšie stretávame s vetou: „ú krízu. Rozviedli sa. Nechal ju.“ Je to cieľ satanov, aby rozbil, zničil a zničil viac rodín, lebo zdravá rodina je základ zdravej spoločnosti.

Sme svedkovia, že často nezdravé manželstvo ohrozuje pôsobenie a zámer celého zboru. Keď sú členovia v zbere v zdravých manželských vzťahoch, schopní sú budovať zdravé vzájomné vzťahy aj s inými ľuďmi. Preto je dôležité, aby nám na našich manželstvách záležalo, aby sme vkladali do manželstva, budovali ho a dali sa učiť, ako to najlepšie robiť.

Tohto roku v posledný augustový víkend po štvrtýkrát sa usporiadal kemp tohto rázu. Téma kempu bola Manželstvo, ktoré kvitne. Manželstvo je pripodobnené kvetu, ktoré je potrebné pestovať, obhajovať, chrániť a milovať.

Mali sme krásny a požehnaný čas pri študovaní Božieho Slova. Naučili sme sa niečo nové, niečo sme si zopakovali a zdokonalili. Naučili sme sa, že keď v manželstve nie je dobrá komunikácia, úprimnosť a otvorenosť, akokoľvek sa vkradne manipulácia. A manipulácia je z pekla. Kľúčom zdravého manželstva je úprimnosť a otvorenosť. Perfektné manželstvo tvoria dvaja neperfektní ľudia, ktorí odmietajú vzdávať sa jeden druhého.

Muži si zahrali futbal, ženy sa bavili ručnými prácami, vymieňali sme si recepty, zdieľali sme si svedectvá pri kávičke, a všetko spolu nám vyžiarovalo skvelou náladou. Po večeriach sme mali čas pre oslavu nášho Pána Ježiša cez piesne, kázne a modlitby.

Ďakujeme organizátorom, ktorí nesebecky oddelili svoj čas a urobili aj tento kemp nezabudnuteľným!

Daniela Širková

Čo robíš s tým, čo som ti dal?

Boh nás požehnáva. Požehnáva nás Slovom, Jeho prítomnosťou, každodennými potrebami pre život, ako sú pokrm, nápoj, odev a pod. Užívame si v Jeho prítomnosti. Zvykneme si chváliť krásne služby, krásne slová, ktoré odzneli spoza kazateľnice, krásne piesne, chutné jedlá po službách. A čo robíme potom? Čo robíme s tým, čo sme dostali od Boha? Prečo nás Boh požehnáva? Či len preto, aby nám bolo dobre a aby sme si na to spomínali?

Je to výzbroj, ktorá nás uschopuje vyjsť na pole. Slová, ktoré sme prichytili na prekrásnych službách, mali by sme vysypať na pole, do ľudských srdiec.

Sú v nás obavy, že budeme vysmiati a odmietnutí. Keď sa postavíme pred Boha a

keď sa nás opýta: „čo si urobil s tým, čo som ti dal?“, ako bude znieť naša odpoveď? „Bál som sa,“ alebo povieme, „získal som ešte to ko, ko ko si mi dal“?

Čo je potrebné, aby sme vyšli na pole? Len semeno. Sme plní semien Božieho Slova. Ak chceme žať, musíme najprv zasiať. Na poli je žatva.

Či môžeš v noci spať s vedomím, že je tvoj sused na ceste do večného zatratenia? Nech nám je to dôvod na nočné bdenie a nie to, čo budeme jesť a piť. „Hadaďte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané.“ Pán s Vami.

Natália Hansmanová

Slávna noc

Do ticha tmavej noci,
ke nikto z udí ni netušil,
zaskvelo sa na oblohe svetlo,
zjavila sa jasná hviezda,
oznamujúc príchod Kráľa,
ktorého nikto nečakal, nevítal.

Anjeli zo spánku zobudili pastierov
svojím posolstvom a piesňou,
chváliac Toho, ktorý poslal
Svojho Syna jediného,
aby ľudstvo vykúpil z hriechov
a zmieril národy so Sebou.

Ó, aká to bola slávna noc,
aká nádhera a radosť v srdciach otvorených
pre túto zvláštnu zvesť:
„Narodil sa vám Spasiteľ dnes!“

Dovtedy nikto nevedel si predstaviť,
ako sa to stane,
ako budú ľudské hriechy zmyté, odpustené.
Dnes už vieme, lebo poznáme Toho,
ktorý v pokore do maštale zostúpil,
žil, slúžil, všetkým dobre robil a nakoniec
i zomrel.

Nie kvôli sebe, ale kvôli mne a tebe,
kvôli nám, ktorí sme Ho nepoznali, nečakali.

No teraz už vieme,
s anjelmi spievame:
„Sláva Mu na výsostiach,
veľmocnosť, moc i vláda
patrí Kráľovi Ježišovi!“

Jana Záhorcová

Nenasleduj svoje srdce

„Nasleduj svoje srdce“ je vyznanie, ktoré vyznávajú miliardy ľudí. Je to stanovisko viery v jeden z obrovských mýtov populárnej kultúry západného sveta, je to evanjelium hlásané v množstve našich príbehov, filmov a piesní.

„Nasleduj svoje srdce“ je vyznanie, ktoré vyznávajú miliardy ľudí. Je to stanovisko viery v jeden z obrovských mýtov populárnej kultúry západného sveta, je to evanjelium hlásané v množstve našich príbehov, filmov a piesní.

V podstate je to viera, že tvoje srdce je kompasom v tvojom vnútri, ktorý a nasmeruje k tvojmu vlastnému skutočnému severu, pokia teda nájdeš odvahu ho nasledovať. Hovorí, že tvoje srdce je ozajstným sprievodcom, ktorý a privedie k skutočnému severu, ak v sebe nájdeš odvahu mu na ťa. Toto vyznanie hovorí, že si stratený a tvoje srdce a zachráni.

Toto vyznanie dokáže znieť tak jednoducho, krásne a oslobodzujúco. Pre stratených ľudí je lákavé veriť tomuto evanjeliu.

JE TOTO LÍDER, KTORÉHO CHCEŠ NASLEDOVAŤ ?

Pokiaľ si neuvedomíš, že tvoje srdce má sociopatické tendencie. Porozmýšľaj chvíľu o tom, čo ti hovorí tvoje srdce?

Prosím, neodpovedaj. Tvoje srdce dnes pravdepodobne vyslovilo veci, ktoré si nepraješ zopakovať. Viem, že moje srdce tak spravilo. Moje srdce mi navráva, že celá realita by mala byť podriadená mojím túžbam. Moje srdce si o mne zvyčajne myslí to najlepšie a o ostatných

to najhoršie — teda pokiaľ si tí druhí náhodou o mne nemyslia dobré, potom sú to úžasní ľudia. Ale pokiaľ si o mne nemyslia dobré alebo pokiaľ so mnou o nič len nesúhlasia, nuž, potom s nimi niečo nie je v poriadku. A kým moje srdce uvažuje nad mojimi cnosťami a nad chybami ostatných, zrazu si dokáže osvojiť nejakú nemorálnu alebo hrozne hnevľivú myšlienku.

Vyznanie „nasleduj svoje srdce“ sa rozhodne nenachádza v Biblii. Biblia si v skutočnosti o našich srdciach myslí, že majú chorobu: „Srdce je klamlivé nad všetko a zradné je — kto sa v ňom vyzná?“ (JEREMIÁŠ 17:9). Ježiš, dokonalý lekár, dáva zoznam temných symptómov tejto choroby: „... zo srdca pochádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, krivé svedectvá, rúhania.“ (MATÚŠ 15:19). Nie, toto nie je materiál lídra.

Pravdou je, že nám nikto neklame viac, než naše vlastné srdcia. Nikto. Pokiaľ je naše srdce kompasom, potom je to kompas Jacka Sparrowa. Nehovorí nám pravdu, len nám hovorí, čo chceme. Pokiaľ je naše srdce sprievodcom, potom je Gothelou. Nie je dobrosrdečné, je patologicky sebecké. V skutočnosti, keď robíme to, čo nám naše srdcia hovoria, zničíme a ochudobníme si každú túžbu, každú nádhru, každú osobu, každý div a každú

rados . Naše srdcia chcú tieto veci konzumovať pre svoju vlastnú slávu a zá ubu. Nie, naše srdcia nás nezachránia. To my potrebujeme záchranu od našich s dc.

TOTO JE LÍDER, KTORÉHO CHCEŠ NASLEDOVA

Naše srdcia neboli nikdy vytvorené tak, aby boli nasledované, ale aby nasledovali. Naše srdcia sa nikdy nemali stať bohmi, v ktorých veríme. Boli vytvorené, aby verili v Boha.

Ak z našich s dc urobíme bohov a požiadame ich, aby nás viedli, povedú nás do narcistickej mizérie a konečne ho zatratenia. Nemôžu nás zachrániť, pretože to, čo je zlé s našimi srdcami, je vlastne príčinou našich problémov. Ale ak naše srdcia veria v Boha tak, ako boli navrhnuté, potom nás Boh zachráni (ŽIDOM 7:25) a vedie naše srdcia do neprestajnej radosti (ŽALM 43:4).

Preto teda never svojmu srdcu, ale nasmeruj svoje srdce, aby verilo v Boha. Nenasleduj svoje srdce, nasleduj Ježiša. Všimni si, že Ježiš nepovedal svojim učeníkom „Nech sa vám

srdce nestrachuje, len verte svojim srdciam.“ Povedal: „nech sa vám srdce nestrachuje. Verte v Boha a verte vo mňa“ (JÁN 14:1).

Takže ak sa dnes tvoje srdce pokúsi viesť, nenasleduj ho. Ono nie je tvojím pastierom. Je to len nafúkaná ovca, ktorá má kvôli svojmu pretrvávajúcemu hriechu niektoré vlastnosti vlka. Nenasleduj ho a dávaj si pozor, keď mu budeš oči a len na ňu. Pamätaj, že tvoje srdce ti len hovorí, čo sám chceš, nie to, kam by si mal ísť. Takže mu na ňu len preto, aby si zistil, čo ti hovorí o tom, čo chceš a potom vezmi svoje túžby, či dobré alebo zlé, k Ježišovi ako prosby a vyznania.

Ježiš je tvojím pastierom (ŽALM 23, JÁN 10). Počúvaj jeho hlas v jeho slove a nasleduj ho (JÁN 10:27). Nechaj ho byť, ako hovoria slová jednej z piesní: „... srdcom tvojho srdca, nech sa deje oko vek.“ On je pravda, on je cesta a on ňu povedie do života (JÁN 14:6).

Jon Bloom

zdroj: www.chcemviac.com

Nová kniha

Krása a sila
letničných bohoslužieb
autora Vladimíra Červeného

cena: 400,00 din

Nové CD-čko

s vianočnými piesňami
Nádej pre teba

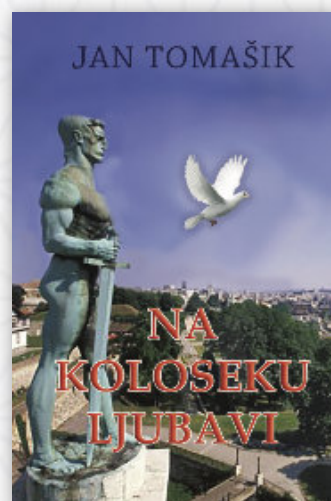
cena: 400,00 din

Nová kniha

Na trati lásky
autora Jána Tomášika

cena: 400,00 din

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“
KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBIJA Tel/Fax: + 381 21 22 86 988
E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs